

To og Halvtresindstyvende Møde.

Torsdagen den 25de Januar 1883 N. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 684 ff., Udvalgets Betænkninger i Tillæg B. Sp. 75 ff. og 313 ff.)

Udenfor det af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Vindringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets eneste Paragraf, det stillede Vindringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Omgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Bajer: I den foreløbige Betænkning, som blev afgiven af Udvalget den 14de December forrige Aar, findes nogle almindelige Bemærkninger, hvis Formaal er at lette Enighed og en bedre Forstaaelse dels mellem dette Thing og det andet og dels mellem Rigsdagen og den høitærede Indenrigsminister. Disse almindelige Bemærkninger have Hensyn til, hvilken Vægt man skal lægge paa Opholdets Varighed, og dernæst indeholde de en Udtalelse om Børns Indfødsret og om det almindelige Skjøn, som man pleier at foretage, her i dette Thing ialtsald, over samtlige foreliggende Oplysninger. I den endelige Betænkning, som blev afgiven den 19de d. M., findes ogsaa en almindelig Bemærkning, som angaar Spørgsmaalet om et Udvalgs Ret til at

faae Oplysninger af vedkommende Ministerium. Disse Spørgsmaal skal jeg foreløbig lade ligge og ikke komme ind paa dem, medmindre der skulde gives Anledning dertil i den følgende Forhandling. Jeg skal derfor holde mig alene til det Vindringsforslag, som hele Udvalget har stillet, om at optage en Borger i Nykjøbing paa Sjælland ved Navn Vilja paa Lovforslaget. Jeg maa gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at før at forstaa Sagens Gang maa man have faaet den foreløbige som den endelige Betænkning for sig. I den foreløbige Betænkning findes Motiverne til det — Drama, kan jeg gjerne sige, som har udviklet sig om denne Sag; der er nemlig noget vist Dramatisk ved den foreliggende Sag. Hovedpersonen er naturligvis Andrageren, om hvis Indfødsretsmeddelelse det dreier sig. Det har ganske vist forundret os noget, at den høitærede Indenrigsminister hidtil saa stærkt har modsat sig at optage denne Mand paa Lovforslaget. Den Mand, som anbefales til at faae dansk Indfødsret, er født 1835 i den gamle danske Provinds Slaane. Han har lært Bagerhaandværket og udøvet dette i vore Gjenboer Malms og Helsingborg. Der foreligger en Vandrebog fra ham, som indeholder meget rosende Udtalelser om ham, og blandt andet roses han ogsaa for den Egenstabs, som man nu med mere eller mindre Ret vil fratjende ham, nemlig for Værdnelighed. Han kom her til Danmark i Halvtredserne og opholdt sig nogen Tid i Døshered i Egebjerg hos sin senere Svigerfader. I 1859 blev han gift med en dansk Kvinde og flyttede da til Nykjøbing paa Sjælland, hvor han nedsatte sig som Bager, senere som Konditor, en Næring, som han senere har ombyttet med Værtshusholdernæringen, og han synes tilfældigt at være Restauratør. I sit Egteskab har han ikke mindre end ti Børn, som alle have nydt dansk Undervisning og Opdragelse, og han er desuden særlig knyttet til det nye Fædreland, han har sluttet sig til, derved, at han er Eier af en Gaard i Nykjøbing. Det er den Mand, som den høitærede Indenrigsminister hidtil har modsat sig at ville give Indfødsret, men jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister til dels kan kaste Ansvar over paa en anden Mand, som ogsaa spiller en ikke ubetydelig Rolle i dette Drama, nem-